

skal fremdeles med Hensyn til den Sikkerhed, som man kan have for, at der ikke vil finde Misbrug Sted ved Laanene, bemærke, at det jo ikke maa tabes affhne, at der om denne Art af Laan vil indkomme en saadan Mængde Begjæringer, og at der for dem vil blive tilbuddt fortrinlige Panter i saa rigeligt Maal, at der virkelig hører Meget til at troe, at det skulde være Laanebestyrelsen og Overformhnderne i Forening muligt at sætte gode Panter tilside og tage slette Panter; det vil virkelig være en overmaade vanskelig Sag. Det er en Begjærning, som jeg mener, man kan spoe til de tidligere, jeg har anført til Begrundelse af, hvorfor man ikke i saa høi en Grad skal beklage, at Bestemmelserne om Reglerne for Laanenes Anbringelse ikke komme ind i denne Lov. Det maa jo dog heller ikke glemmes, at det er de nugældende Regler, som man lader blive bestaaende; der er jo ikke Tale om at slaae Noget af i den Forsigtighed, som tidligere har fundet Sted; man lader de i denne Henseende gjældende Regler indtil videre bestaae, og Lovens øvrige Regler maae jo dog i Virkeligheden siges at være mere betryggende end de, der hidtil have bestaaet. Ved Grundene til, at Udvalget ikke har indladt sig nærmere paa denne Sag, skal jeg ikke videre opholde mig; jeg skal i den Henseende ganske henholde mig til, hvad Udvalgets ærede Formand har bemærket. Den sidste ærede Taler fremhævede rigtignok en Maade, hvorpaa man kunde have behandlet denne Sag, ved nemlig i Lovudkastet alene at give en Bestemmelse om Grændsen for, hvor langt man kunde gaae ned med Udlaanet af Midlerne, og derimod overlade alle de øvrige Bestemmelser om Taxationen med Videre til Regjeringen. Dertil vil jeg dog imidlertid bemærke, at det vilde være at følge en ganske anden Vej end den, som man tidligere har anseet det for nødvendigt at følge; det har altid tidligere været betragtet som Noget, der ikke burde være en administrativ Sag, men en LovgivningsSag, at fastsætte disse Regler. Jeg troer ogsaa, at overmaade Meget taler for at lade det blive ved denne tidligere Opfattelse, og Udvalget har heller ikke meent, at der var nogen Grund til at forlade den. — Hvad de to meget omtvistede Endringsforslag af Udvalget,

nemlig Forslagene under Nr. 28 og 32, angaaer, da skal jeg ikke opholde Forsamlingen med videre Bemærkninger. Jeg skal med Hensyn til Forslaget under Nr. 28 aldeles henstille til Forsamlingen, hvilke Grunde den maatte tillægge overveiende Vægt, de fra Udvalgets Side anførte eller de derimod fremkomne, og hvad Forslaget under Nr. 32 angaaer, da er jeg saa meget mindre stiftet til at søre Ordet for dette Forslag, som jeg aabent maa bekjende, at jeg egentlig ikke hører til dem i Udvalget, der have fundet, at der var nogen sær Anledning til at fremsætte dette Forslag. Jeg er, som jeg tidligere tillod mig at antyde, kun gaaet ind derpaa, fordi jeg ikke kunde finde nogen sær Betænkelse derved, og navnlig fordi jeg meente, at det Samme, som stod i dette Endringsforslag, allerede indirecte laa i, hvad der i Lovudkastet er bestemt om Laanebestyrelsens Sammensætning, hvorved det jo er givet, at der i dem skal være Medlemmer, som ere valgt af Communalbestyrelserne, for at paasee Rjbstædernes Interesse; men ligesom jeg af denne Grund ikke har fundet det videre betænkeligt at gaae ind paa dette Forslag, saaledes maa jeg paa den anden Side indrømme, at den samme Grund ogsaa kan lade sig anføre for, at det hele Forslag maa ansees for overflødig. — Et æret Medlem har spurgt, hvorledes der vilde være at forholde med Befordringen for Laanebestyrelsens Medlemmer, om de maatte kunne gjøre Forbring paa Befordringsgodtgjørelse. Det forekommer mig ikke, at der kan være Tale om, at de efter Lovudkastets Bestemmelser kunne have nogen Forbring herpaa; jeg seer ikke, hvilken Rasse der skulde være bemyndiget til at udbetale en saadan Befordringsgodtgjørelse. Skulde den indrømmes dem, maatte der derfor formeentlig optages en udtrykkelig Bestemmelse i saa Henseende; navnlig kan jeg ikke see, at den Bestemmelse, der indeholdes i den isjor udkomne Lov angaaende Landcommunerens Styrelse, om, at der kan indrømmes Amtsraadsmedlemmerne Befordringsgodtgjørelse, kan komme til Anvendelse i dette Tilfælde; thi, om endogsaa nogle af Laanebestyrelsens Medlemmer ere Amtsraadsmedlemmer, er det dog ikke i Egenstaa af Amtsraadsmedlemmer,